

# Die arabische Schrift

الخط العربي

---

# Die arabische Schrift ...

- ist eine Konsonantenschrift
- ist eine Kursivschrift
- wird von rechts nach links geschrieben
- die Formen der Buchstaben unterscheiden sich je nach Position in einem Wort
- nur lange Vokale werden mit Buchstaben geschrieben
- kurze Vokale werden mit Zeichen über oder unter dem Buchstaben kenntlich gemacht

# Gruppe 1

ب ت ث

tā'

ث

ثث

---

tā'

ت

تت

---

bā'

ب

بب

---

# Gruppe 2

ح ح ح

ḥā'

ح  
خخخ

ḥā'

ح  
ححح

ǧīm

ج  
ججج

# Gruppe 3

د ذ ر ز

zāy

rā'

ḍāl

dāl

ز

ر

ذ

د

زرزر

ذذذ

ددد

# Gruppe 4

س ش

šīn

ش

ششش

sīn

س

سسس

# Gruppe 5

ص ض ط ظ

zā'

ṭā'

ḍād

ṣād

ظ

ط

ض

ص

ظظظ

ططط

ضضض

صصص

# Gruppe 6

ع غ

ḡayn

غ غغ

---

ʿayn

ع عع

---



Gruppe 7

ف ق

qāf

ق

ققق

fā'

ف

ففف

# Gruppe 8

ك ل

lām

ل

لل

kāf

ك

كك

# Gruppe 9

ه ن م

hā'

nūn

mīm

ه

ن

م

ههه

ننن

ممم

# Das ʾalif ا – ا – أ

Das ʾalif steht für

- den langen Vokal ā

- als Träger für das Hamza (Stimmabsatz; wie bei „beachte“)

أ	ا	إ
ألف	مال	إسلام
ʾalif	māl	ʾislām

# Gruppe 9

و ي

Das wāw steht für den Konsonanten w oder für den langen Vokal ū. Am Anfang eines Wortes steht das wāw immer als Konsonant.

Auch das yā' hat zwei Funktionen. Es steht für den Konsonanten y oder für den langen Vokal ī. Am Anfang eines Wortes steht das yā' immer für y / j.

yā'

ي

ي ي ي

wāw

و

و و و

# Das Zusatzzeichen tā' marbūṭa ة

Dieses Zeichen ist kein eigener Buchstabe, sondern eine Sonderform des tā' (tā' marbūṭa = zugeschnürtes tā').

Es kann nur am Ende eines Wortes stehen und markiert in den meisten Fällen die Femininendung.

كبيرة

جميلة

# Die kurzen Vokale ...

werden mit Zeichen über oder unter dem Buchstaben gesetzt, um zu zeigen, welcher Vokal auf den Buchstaben folgt:

a (fatḥa)	بَ	ba	kataba	<u>كَتَبَ</u>
i (kasra)	بِ	bi	katiba	<u>كَتِبَ</u>
u (ḍamma)	بُ	bu	kutiba	<u>كُتِبَ</u>

# Die langen Vokale ...

werden durch den kurzen Vokal plus ا و ي

ā      qāla      قَالَ

ī      ṣadīq      صَدِيقٌ

ū      sūq      سُوقٌ



# Tanwīn (Nunation)

Wenn die Vokalzeichen am Ende eines Wortes doppelt gesetzt werden, sind sie als *un – an – in* zu lesen. Diese Endungen haben grammatische Bedeutung. Dadurch werden die drei grammatischen Fälle des Arabischen wiedergegeben (s. Lektion 5). Das gesprochene –n deutet die Unbestimmtheit eines Wortes an.

بَحْرًا

بَحْرٍ

بَحْرٌ

(die Endung *–an* wird mit einem stummen <sup>ʾ</sup>alif geschrieben)

# Vokallosgkeit ...

wird mit einem *sukūn* (◌ْ) gekennzeichnet

ra's

رَأْسْ

bi'r

بَيْرْ

mulk

مُلْكْ

# Verstärkung bzw. Verdopplung ...

wird mit einem *šadda* (ّ) gekennzeichnet

kattaba

كَتَبَ

tuffāḥ

تُفَّاحٌ

aber auch  
Assimilation...

... wird mit einem *šadda* gekennzeichnet

min mā = mimmā

مِنْ مَّا = مِمَّا

ʾan lā = allā

أَنَّ لَا = أَلَّا

# Diphthonge\* ...

werden wie folgt gekennzeichnet

bayt (bait)

بَيْت

qawl (qaul)

قَوْل

\*ein Diphthong ist ein Zwielauf bzw. ein Doppellauf aus zwei unterschiedlichen Vokalen, die in einer Silbe zusammengefasst sind

# Das Hamza ء ي ء و أ إ

Das Hamza ist ein Stimmabsatz. Es kann am Anfang, im Inneren oder am Ende eines Wortes stehen. Meistens steht es auf einem Trägerbuchstaben.

أ إ  
أَإِ  
رَأْسٌ  
رُؤُوسٌ  
يَأْتِي  
قِرَاءَةٌ

Und jetzt Sie  
....

Markieren Sie in der ausgeteilten  
Schriftprobe I:

1. den Buchstaben bā' ب → blau
2. den Buchstaben nūn ن → rot
3. den Buchstaben dāl د → grün
4. den Buchstaben lām ل → lila

## المسألة الثانية<sup>(٥)</sup>

١٩ كان في بلدة بخارى<sup>(٦)</sup> رجل يقال له النور الصابوني<sup>(٧)</sup> رحمه الله ، وكان يزعم أنه متكلم القوم وأصوليهم . واتفق أنه كان قد ذهب إلى الحج ورجع ، ثم صعد المنبر وقال : يا أيها الناس ذهبت من هذه المدينة إلى مكة ورجعت منها فما وقع بصري على وجه شخص يستحق أن يسمى إنساناً ، وذلك لأنهم كانوا في غاية البعد عن الفهم والإدراك .

٢٠ ولما ذكر هذا الرجل هذا الكلام على المنبر ، وكان قد حضر في ذلك المجلس جمع عظيم من أهل العراق وخراسان تأذوا من هذا الكلام واستوحشوا بسببه . ثم إنهم حضروا عندي ونقلوا هذا الكلام منه إلى ، وقالوا إنه نسب أهل خراسان وأهل العراق إلى الجهل والبلادة وقلة الفهم وكثرة الحماسة ، وحين كانوا في حكاية هذا الكلام



Und jetzt Sie  
....

Markieren Sie in der ausgeteilten  
Schriftprobe II:

1. den Buchstaben rā' ر → blau
2. den Buchstaben wāw و → rot
3. den Buchstaben yā' ي → grün
4. den Buchstaben tā' ت → lila

قالوا : لو كان الله تعالى قادراً على القبيح لوجب أن يوقعه .

قلنا : ليس يجب في كل من قدر على الشر أن يوقعه لا محالة ، ألا ترى أن  
أحدنا مع قدرته على القيام ربما يكون قاعداً ، ومع قدرته على الكلام ربما  
يكون ساكناً ، فكيف أوجبتم في القادر على الشيء أن يوقعه بكل وجه ؟  
وكذلك فالقديم تعالى قادر على أن يقيم القيامة الآن ، ثم إذا لم تقم لم يقدح  
في كونه قادراً .

Und jetzt Sie  
....

Markieren Sie in der ausgeteilten  
Schriftprobe III:

1. den Buchstaben ‘ayn ع → blau
2. den Buchstaben gayn غ → rot
3. den Buchstaben fā’ ف → grün
4. den Buchstaben qāf ق → lila

وينبغي أن تكون النغم التي يحعُرُها دَوْرٌ واحدٌ من أدوار إيقاعه نغماً  
مُتَّفِقَةً ، إمَّا كُلُّها وإمَّا أَكْثَرُها ، ولا سِيَّما ما تَقَارَبَ منها في الزَّمانِ وكانت  
الفواصلُ بينها فواصلَ صُغرى ، وأمَّا التي بينها فواصلٌ عَظْمى فلا حَاجَةَ<sup>(١)</sup> بنا  
إلى أن تكون مُتَّفِقَةً ، وأمَّا التي يكون بينها فواصلٌ وَسْطى<sup>(٢)</sup> فإنَّها إن لم تكن  
مُتَّفِقَةً لم يَكُنْ في المألِفِ نَقْصٌ ، وأمَّا التي ليس بينها فاصِلَةٌ أصلاً فينبغي أن  
تُجْعَلَ مُتَّفِقَةً كُلُّها ، وإذا اضْطُرَّ الإنسانُ فيها إلى استعمالِ المَنَافِرَاتِ فالأجودُ أن  
يُسْتَعْمَلَ فيها التَّمْزِيجُ .

Und jetzt Sie  
....

Markieren Sie in der ausgeteilten  
Schriftprobe IV:

1. den Buchstaben sīn س → blau
2. den Buchstaben šīn ش → rot
3. den Buchstaben ġīm ج → grün
4. den Buchstaben ḥāʾ ح → lila
5. den Buchstaben ḫāʾ خ → orange

## فصل آخر

في بيان مذهبه في دلائل العقول وفي معنى  
العقل والنظر والخاطر وكيفية ترتيب الغائب عن الحس  
على المشاهد بالحس بالنظر والعقل.

اعلم: انه كان يقول في معنى العقل: إنه هو العلم. ويستشهد على ذلك بكلام أهل  
اللغة في قولهم "عقلت كذا ولم أعقل كذا" ويشيرون في ذلك إلى معنى العلم. وكذلك قال  
الخليل في كتاب العين: إن العقل نقيض الجهل، والمراد بالنقيض. هو الضد المنافي، والذي  
ينافي الجهل. هو العلم.

وقال: إنه إنما لم يجر أن يقال لكل عالم بشيء إنه عاقل مطلقاً لأمرين:

أحدهما: لإيهام الخطأ على استعمال ذلك في العادة.

Und jetzt ...

heißt es üben, üben, üben!!

Viel Erfolg!